

Chad zatlačil do dveří pod točitým dřevěným schodištěm vedoucím do patra a otevřel je. „Tady je moje knihovna. Moc si tam nečtu, spíš hraju na počítači Angry Birds.“

Bridget se zasmála a pevně sevřela kabelku, když se rozhlížela kolem. Police přetékal knihami, takže pochybovala o tom, že vážně nečte, tedy pokud tam nebyly jen z estetických důvodů. Ve skleněných vitrínách zavěšených na stěnách měl mezi zarámovanými fotografiemi s vlastnoručním podpisem také několik podepsaných míčků a rukavic. Vypadalo to tu jako v baseballové síni slávy.

Chad za nimi zavřel a kývnul směrem ke dvojím dveřím za schodištěm. „Ty vedou do pokoje pro hosty a do koupelny. Chceš jít nahoru?“

Žaludek se jí sevřel, jako by jí bylo zase šestnáct, když přikývla a vyšli do patra, kde se nacházela další ložnice pro hosty – místnost, kterou překřtila na „bílý pokoj“, protože stěny, strop, postel i koberec byly čistě bílé. Skoro se tam bála vkročit.

Ale pak se kolem ní prosmýkl, rukou jí přejel po zádech a zamířil chodbou dál. Jeho dotyk jí na kůži zanechal horce mrazivou stopu. Viděla dolů do obývacího pokoje, ale kvůli hroznému strachu z výšek raději ucouvla od zábradlí.

Chad bokem otevřel dveře do ložnice a stiskl vypínač na zdi. Leštěnou podlahu zalilo měkké žluté světlo. Uprostřed místnosti stála postel velikosti bazénu. Vytáhl z kapsy mobil a nedbale ho odhodil na noční stolek, jako by telefon nestál tři její měsíční nájmy.

U protější stěny stály komody ladící s čelem postele, stejně jako noční stolky po obou stranách lůžka. Na protější stěně byla zavěšená televize a hned vedle ní se nacházely dveře vedoucí do šatny, která málem Bridget srazila na kolena.

„Tvoje šatna,“ hlesla a zamířila k ní. „Myslím, že je velká jako moje ložnice.“

„Původně to byla jedna velká místnost, ale interiérový designér navrhnul tuhle šatnu a koupelnu.“

Ten pokoj byl ještě větší? Panebože. Pohledem putovala po rukávech tmavých obleků a barevně sladěných polokošilích. Na policích nad ní se tyčily stohy bezpochyby značkových džínů. Doma jí jako šatna sloužila volná ložnice a hromada levných věšáků na oblečení. V té Chadově by mohla klidně bydlet.

Věděla, že čím dýl se bude do šatny dívat, tím víc mu bude závidět, a tak se radši otočila, když k ní Chad přistoupil zezadu a objal ji kolem pasu.

„Jsem rád, žeš řekla ano,“ zašeptal a po tváři jí pohladil jeho teplý dech. „Vlastně jsem moc rád.“

Bridget se napjala, když jí po celé délce páteře přeběhl vzrušující žár. Otočila k němu hlavu a kousla se do spodního rtu, když se jeho tvář dotkla její. Ta otázka se jí vydrala z úst dřív, než se stačila zarazit. „Proč já?“

„Proč ty?“ Chad se maličko odtáhl a otočil ji tak, aby stála čelem k němu. Zamračil se. „Nejsem si jistý, jestli chápu, na co se ptáš.“

Zrudla a snažila se odvrátit zrak, ale on ji jemně chytil za bradu. Odkáslala si. „Proč jsi chtěl, abych s tebou šla domů?“